

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการจัดสถานที่ควบคุมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
คำสำคัญ	มาตรการทางกฎหมาย / จัดสถานที่ควบคุมเด็กและเยาวชน
ชื่อนักศึกษา	วัศนันท์ ช่างไม้
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป ทับอัตรานนท์ รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2553

บทคัดย่อ

การศึกษามาตรการทางกฎหมายในการจัดสถานที่ควบคุมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการจัดสถานที่ควบคุมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เนื่องจากเด็กและเยาวชนเมื่อถูกนำตัวมาควบคุมยังสถานพินิจแล้วเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมาในข้อหาต่างๆ เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะถูกนำตัวมาควบคุมรวมกันไว้ทั้งหมด โดยไม่ได้มีการจำแนกและแบ่งแยกประเภทความผิดเอาไว้ จึงส่งผลทำให้เด็กและเยาวชนเกิดการถ่ายทอดพฤติกรรมและการลอกเลียนแบบพฤติกรรมการกระทำความผิดต่อกัน ซึ่งเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดฐานหนึ่งอาจจะได้รับการถ่ายทอดพฤติกรรมหรือการลอกเลียนแบบพฤติกรรมการกระทำความผิดอีกฐานหนึ่งได้ ซึ่งจะทำให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเล็กน้อยไม่รุนแรงกลายเป็นได้รับการถ่ายทอดพฤติกรรมการกระทำความผิดที่รุนแรงมากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ยากต่อการแก้ไขเยียวยาและทำให้เกิดเป็นปัญหาทั้งทางด้านสังคมและทางกฎหมาย

ผลการศึกษาพบว่า มาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่อาจคุ้มครองและครอบคลุมถึงปัญหาต่างๆ ได้ โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 มาตรา 40 ซึ่งกำหนดให้สถานพินิจต้องจัดแยกหญิงและชายให้อยู่แยกต่างหากจากกัน จากตัวบทกฎหมายดังกล่าวระบุถึงการแบ่งแยกหญิงและชายเท่านั้น ไม่ได้ระบุถึงเด็กและเยาวชนที่มีลักษณะพิเศษเอาไว้ เช่น เด็กและเยาวชนเพศที่สาม เด็กและเยาวชนที่ตั้งครรภ์ รวมไปถึงการแบ่งแยกประเภทความผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านกฎหมายที่ตัวบทกฎหมายมีความไม่ครอบคลุมคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้อย่าง

ทั่วถึงและยังมีความลำหลังไม่สอดคล้องกับในสภาพสถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นเหตุให้การจำแนกและแบ่งแยกประเภทความผิดเด็กและเยาวชนไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงเกิดผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจ ซึ่งอาจได้รับการถ่ายทอดพฤติกรรมและการลอกเลียนแบบพฤติกรรมความผิดต่อกัน ทำให้เกิดเป็นผลเสียต่อเด็กและเยาวชนและบุคคลที่อยู่ในสังคม ทำให้เป็นปัญหาตามมาหลายประการ เช่น เด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำ

ดังนั้นเพื่อเป็นการคุ้มครองและป้องกันเด็กและเยาวชนจึงได้นำปัญหาและอุปสรรคข้อบกพร่องต่างๆ ที่มีผลต่อเด็กและเยาวชนและปัญหาในการจำแนกและแบ่งแยกประเภทความผิดของเด็กและเยาวชนมาวิเคราะห์เพื่อเสนอแนวทางป้องกัน ปรับปรุงแก้ไขตัวบทกฎหมายและมาตรการทางกฎหมายต่างๆ โดยมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขตัวบทกฎหมายให้มีความครอบคลุมกับปัญหาของเด็กและเยาวชนในสภาพปัจจุบันนี้ รวมถึงการสร้างมาตรการทางด้านกฎหมายในการจำแนกและแบ่งแยกประเภทความผิดของเด็กและเยาวชนออกจากกัน และต้องบังคับให้เกิดการแก้ไขกฎหมายและมาตรการที่เป็นอุปสรรคต่อการคุ้มครองป้องกันเด็กและเยาวชน ไม่ให้หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ตลอดจนพัฒนาในโครงสร้างในการดำเนินงานตั้งแต่ระดับนโยบายถึงระดับปฏิบัติการเพื่อเป็นประโยชน์อย่างสูงสุดต่อเด็กและเยาวชนต่อไปในภายภาคหน้า

Thesis Title	Legal Measures On The Administration Of The House Of Detention
Keyword	Legal Measures / House Of Detention
Student	Watsanan Changmai
Thesis Advisor	Assistant Professor Pratheep Thabattanont Associate Professor Suwit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2010

ABSTRACT

In this thesis entitled “Legal Measures Governing Facilities for Juveniles in Houses of Detention,” the researcher examines legal measures applied to the facilities in which children or young persons (juveniles) who have committed various offences are detained. These juveniles have committed offenses causing death, offences against the person, offences against property, sexual offences, and offences involving narcotic substances.

However, regardless of the offence committed, all of these juvenile offenders are incarcerated in a higgledy-piggledy manner without concern for the type of offense committed. No cognizance is taken of differences between those who have violated the law or otherwise misbehaved, but who are yet all housed together. This absence of precise categorization has deleterious consequences. This is principally because it facilitates the influence of serious offenders on those who have committed less serious offences. For minor offenders may well go on to imitate the behaviors of those who have committed more serious infractions of the law. Once these new behaviors are set in motion, they become difficult to remedy and lead to additional social and legal problems.

Findings are as follows: In this case, existing legal measures are insufficiently protective of juveniles and fail to address the full panoply of problems concerning juvenile offenders. In the course of investigating these legal measures, the researcher studied the Juvenile and Family Court and the Establishment of Juvenile and Family Court Procedures Act, 2534 (1991). Section 40 of this Act specified that there must be separate quarters in houses of detention

for male and female offenders. However, no special considerations are given to juveniles with special characteristics such as those who are transgendered or who have become pregnant. Nor are inmates separated by reference to the type of offense they have committed.

Therefore, this inadequate protection of juvenile offenders obviously fails to afford full protection. The helter-skelter way in which facilities are provided is outmoded and incompatible with the situational logic of contemporary society. It is indubitable that classification schemes for the types of offenses committed by juveniles are inefficacious since too broad-gauged. Furthermore, juvenile offenses are subsumed under the rubrics of categories that are at once rough-hewn and rudimentary. As already mentioned, this state of affairs has deleterious consequences, inasmuch as it facilitates imitation of antisocial behaviors by those unduly susceptible to being heavily influenced by those with whom they are detained. This process of inculcation damages juveniles themselves and has extremely untoward consequences for society at large, especially since it often leads to recidivism on the part of juveniles previously incarcerated in houses of detention.

Therefore, so as to provide better protection for juveniles and to prevent the inculcation of antisocial behaviors in those who are highly receptive, adequate criteria for categorizing offenses and offenders must be formulated in respect to infractions of the law by juveniles. Otherwise, problems in and obstacles to overcoming the problem of juvenile infractions of the law will remain incompletely and ineffectively addressed, not to speak of juvenile offenders living under defective conditions which if not rectified will very possibly lead to future infractions of the law by the same juvenile offenders.

It is strongly recommended that extant laws and legal measures be amended to the end of properly addressing the current situation in respect to juvenile offenders. To remedy this untoward legal morass, it will be necessary to draw up special categories for the various types of offences committed by juveniles. Laws and measures that present obstacles to the protection of juveniles and indirectly lead to the likelihood of recidivism should be amended. A practically effective operational structure should be developed and extrapolated to the actual situation of juvenile offenders in order to foster maximum future benefits to juvenile offenders.